

Dosarul nr. 2rac-36/23
2-20121392-01-2rac-07022023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud. I. Parii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Bioresurse” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” Biroul Comercial Rezina împotriva Societății Comerciale „Bioresurse” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Bioresurse” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina,

constată:

La data de 29 septembrie 2020, SA „FEE-Nord” BC Rezina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Bioresurse” SRL cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, între SC „Bioresurse” SRL și SA „FEE-Nord” a fost încheiat contractul de furnizare a energiei electrice cu nr 372 din 23 februarie 2016.

A menționat că în conformitate cu prevederile contractului de furnizare a energiei electrice p. 3.9, consumatorul s-a obligat să achite integral plata pentru energia electrică consumată, în termenul indicat în factură, însă consumatorul SC „Bioresurse” SRL nu și-a onorat cu bună credință obligațiunile contractuale și nu a achitat plățile pentru energia electrică consumată la timpul stabilit, astfel în perioada lunilor aprilie 2020 și iulie 2020 a acumulat o datorie în mărime de 26 208,46 de lei.

A susținut că la data 14 septembrie 2020 de către SC „Bioresurse” SRL a fost înaintată o reclamație sub nr.423, pârâtul fiind informat despre necesitatea achitării pentru consumul de energie electrică, dar până la moment nu a efectuat plata.

A afirmat că proba creanței invocate se confirmă prin factura fiscală AA1 8466388 (duplicat) din 30 aprilie 2020 (data limită pentru achitare 21 mai 2020) și factura fiscală AA1 8467941 (duplicat) din 31 iulie 2020 (data limită pentru achitare 20 august 2020), istoria plăților fiind reflectată în actul de verificare.

A indicat că la solicitarea SC „Bioresurse” SRL, a fost demontat echipamentul de măsurare, care a fost supus expertizării. În rezultatul efectuării expertizei, s-a demonstrat că contorul este funcțional, iar careva erori a indicațiilor contorului, ce stabilesc volumul energiei electrice consumate, nu au fost stabilite.

A notat că echipamentul de măsurare a fost verificat metrologic, încadrându-se în parametrii tehnici, fiind pasibil de utilizare în continuare.

Întemeindu-și cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 774, 775, 858, 912, 996 și 1100 din Codul civil, art. 64 din Legea nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică și art. 49 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, a solicitat SA „FEE-Nord” BC Rezina încasarea în beneficiul său de la SC „Bioresurse” SRL, cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată, suma de 26 208,46 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, acțiunea depusă de SA „FEE-Nord” BC Rezina s-a admis. S-a încasat de la SC „Bioresurse” SRL în beneficiul SA „FEE-Nord” BC Rezina suma de 26 208,46 de lei, cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată, suma de 786,25 de lei, cu titlu de taxa de stat, iar în total suma de 26 994,71 de lei.

La 05 ianuarie 2022, SC „Bioresurse” SRL a declarat apel nemotivat, iar la data de 20 mai 2023 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către SC „Bioresurse” SRL și s-a menținut hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău având în vedere că SC „Bioresurse” SRL a înregistrat restanțe la plata prețului pentru energia electrică, nu a prezentat instanței dovezi care ar confirma faptul lipsei datoriei față de SA „FEE-Nord” BC Rezina, recunoscând neonorarea obligației de achitare a facturilor, a conchis că instanța de fond just a admis cerința SA „FEE-Nord” BC Rezina privind încasarea datoriei de la SC „Bioresurse” SRL.

Instanța de apel reieșind din circumstanțele de fapt și motivele de drept, a stabilit cu certitudine că, într-adevăr apelantul a beneficiat de serviciile acordate, dar în termen

nu a achitat datoria, din care considerente pe marginea acestei pretenții acțiunea just a fost admisă, or consumatorul SC „Bioresurse” SRL primind facturile fiscale spre plată, nu și-a onorat obligația de plată, încălcând prevederile legale ale Codului civil, care prevăd că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, obligând debitorul să-l despăgubească pe creditor pentru obligația neexecutată, neadmițând refuzul unilateral de la executarea obligației.

Cu privire la dispunerea instanței de fond de a încasa de la SC „Bioresurse” SRL în beneficiul SA „FEE-Nord” BC Rezina suma de 786,25 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată în legătură cu achitarea taxei de stat, instanța de apel a apreciat-o drept una legală.

La 16 ianuarie 2023, SC „Bioresurse” SRL, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele nu au luat în considerație alegațiile invocate de SC „Bioresurse” SRL, nu au apreciat corespunzător și obiectiv probele administrate la cauză, au interpretat în mod eronat normele materiale, dând dovadă de lipsă de imparțialitate la emiterea soluției pe marginea litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 octombrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SC „Bioresurse” SRL la data de 04 noiembrie 2022 (f.d.182), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 16 ianuarie 2023, este în termen.

Prin notificarea din 07 februarie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 194).

Prin referința depusă la data de 24 februarie 2023 SA „FEE-Nord” BC Rezina a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat cu menținerea deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Prin referința depusă la data de 05 aprilie 2023 SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de SC „Bioresurse” SRL a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu. În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Bioresurse” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SC „Bioresurse” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Bioresurse” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Bioresurse” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi